

8. Розробка методу забезпечення високої доступності для програмного забезпечення управління конфігураціями / А. В. Миргородський та ін. Оптико-електронні інформаційно-енергетичні технології. 2023. Т. 46, № 2. С. 64–75. URL: <https://doi.org/10.31649/1681-7893-2023-46-2-64-75> (дата звернення: 14.12.2023).
9. DB-Engines ranking. DB-Engines. URL: <https://db-engines.com/en/ranking> (date of access: 12.10.2024).
10. Миргородський А. В., Романюк О. В. Особливості адміністрування баз даних в хмарних середовищах. Матеріали XLIX науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ : Всеукр. науково-техн. конф., м. Вінниця, 18–29 трав. 2020 р. Вінниця, 2020. URL: <http://ir.lib.vntu.edu.ua/handle/123456789/29498> (дата звернення: 12.10.2024).
11. Ezéchiel K. K., Kant S., Agarwal R. A systematic review on Distributed Databases Systems and their techniques. Journal of theoretical and applied information technology. 2019. Vol. 96, no. 1. P. 236–266.
12. DeBrie A. DynamoDB transactions: use cases and examples. DeBrie Advisory. URL: <https://www.alexdebrie.com/posts/dynamodb-transactions/> (date of access: 12.10.2024).

**МУСІЙ В.С.,
аспірант**

КЗВО «Вінницька академія безперервної освіти»

МОЖЛИВОСТІ ОСВІТНІХ ПЛАТФОРМ

Анотація: В статті окреслено сучасні підходи до розуміння освітніх платформ в системі інформаційно-комунікативних технологій. Досліджено можливості застосування освітніх платформ на базі професійної освіти.

Ключові слова: освітня платформа, дистанційне навчання, навчальний курс.

Abstract. The article outlines modern approaches to understanding educational platforms in the system of information and communication technologies. The possibilities of using educational platforms on the basis of vocational and technical education are studied.

Key words: educational platform, distance learning, training course.

Сучасна система освіти перебуває на стадії модернізації та пошуку векторів ефективного вдосконалення. Глобальні виклики призвели до зміни традиційних схем організації освітнього процесу в системі професійної освіти та звернення насамперед до сучасних інформаційних технологій. Особливо це стосується необхідності використати весь арсенал засобів дистанційного навчання.

Платформу дистанційного навчання можна вважати базою для створення інформаційно-освітнього простору, який об'єднує учасників навчального процесу, створює умови для організації дистанційної освіти, забезпечує доступ до методичних матеріалів та інформації, а також дозволяє реалізувати контроль навчальних досягнень здобувачів освіти. Значення таких платформ дистанційного навчання невіддільно зростає, особливо за умов, продиктованих сучасною реальністю. Перехід на дистанційне навчання потребує впровадження сучасних методів навчання з використанням сучасної техніки та методів навчання.

Сучасна професійно-технічна освіта перестала бути статичним процесом з традиційними формами організації освітнього процесу. Епоха цифровізації та диджиталізації забезпечила можливість здобувати освіту дистанційно. Традиційна освіта і дистанційна освіта — це способи навчання, що доповнюють можливості один одного. Кожна з них має свої унікальні особливості та переваги і вибір способу навчання залежить від безпекового фактора, а також особливостей, притаманних конкретній особистості, її можливості працювати у визначений час та у конкретному місці розташування.

Аніщенко О.В. зауважує, що "під дистанційним навчанням вчені розуміють сукупність технологій, що забезпечують передачу здобувачам освіти основного обсягу матеріалу, що вивчається, інтерактивна взаємодія викладачів і здобувачів освіти у процесі навчання, надання їм можливості самостійної роботи з освоєння матеріалу, що вивчається, а також у процесі навчання" [1, с.24-25]. Дистанційне навчання - тип навчання, заснований на освітній взаємодії віддалених один від одного викладача та здобувача освіти, що реалізується за допомогою телекомунікаційних технологій та ресурсів мережі Інтернет" [1, с.138].

Існує досить великий набір освітніх інструментів, які можуть бути використані для організації взаємодії здобувача освіти та педагога. Основне завдання, що стоїть перед викладачами — ефективно проєктування освітнього процесу з урахуванням специфіки підготовки здобувачів освіти, формування у них зацікавленості до навчання, розвитку їх пізнавальних здібностей, формування у них навичок мислення високого рівня: аналізу, синтезу, абстрагування, узагальнення, порівняння.

В основі дистанційного навчання закладено педагогічні технології навчання, самостійність здобувачів освіти з різних освітніх областей, поєднання форм та методів взаємодії викладача та учнів. Зайцев В.Є. вважає, що "при виборі засобів організації взаємодії викладач передусім повинен орієнтуватись на ті, які доступні здобувачам освіти, враховуючи вік і навички роботи з інформаційно-комунікаційними технологіями, але при цьому необхідно поступово знайомити з іншими засобами організації освітнього процесу, так як це зробить навчання більш різноманітним, допоможе підвищити якість освоєння навчального матеріалу" [2, с.67].

В нормах Положення про Національну освітню електронну платформу, затвердженого Наказом Міністерства освіти і науки України 22 травня 2018 року № 523 зазначається, що е-платформа є «спеціалізованою освітньою інформаційно-телекомунікаційною системою», цілі якої охоплюють технологічне забезпечення реформи середньої освіти; забезпечення учасників освітнього процесу сучасними електронними освітніми ресурсами і сервісами; забезпечення електронними підручниками (е-підручники) у відкритому доступі здобувачів повної загальної середньої освіти та відповідних педагогічних працівників; забезпечення та створення сприятливого середовища для розвитку національного виробництва електронних освітніх ресурсів, сервісів та е-підручників: розвиток електронного навчання та формування цифрової компетентності учасників освітнього процесу в країні. Також в Україні створили цифрову навчальну платформу «Професійна освіта онлайн» для учнів, педагогів та всіх охочих змінити професію чи освоїти нові навички.

О.Коневищенська підкреслює, що "сучасні освітні платформи відображають змістовно-технологічні компоненти методичних систем, формують предметно-інформаційні складові освітнього середовища закритого і відкритого типу, утворюють наповнення освітніх електронних інформаційних систем, призначені для різнобічного цілеспрямованого використання учасниками освітнього процесу з метою інформаційно-процесуальної підтримки навчальної, наукової та управлінської діяльності, інформаційного забезпечення функціонування та розвитку освітніх систем" [2, с.37]. Вочевидь, будь-який сучасний ЗП(ПТ)О не може бути осторонь даного процесу.

Водночас науковець вважає, що метою створення освітніх платформ є «змістове наповнення освітнього простору, забезпечення рівного доступу учасників такого процесу до якісних навчальних та методичних матеріалів незалежно від місця їх проживання та форми навчання, створених на основі інформаційно-комунікаційних технологій» [3, с.37-38].

Очевидною перевагою дистанційного навчання є загальне прискорене освоєння нових технологій та помітне підвищення функціональної грамотності викладача та здобувачів освіти. Адже це основа формування ключових компетентностей, необхідних для життя в сучасному суспільстві.

Ще одна перевага — це можливість здійснення індивідуального налаштування. Зокрема, платформа може адаптуватися до темпу навчання, пропонувати персоналізований зворотний зв'язок та надавати різні ресурси, які відповідають різним стилям навчання.

Важливою перевагою видається також наявність зворотного зв'язку. Адже інтерактивні освітні платформи повинні забезпечувати регулярний зворотний зв'язок із здобувачами освіти. Зворотний зв'язок може реалізовуватись в результаті аналізу проходження здобувачами освіти таких форм освітньої діяльності, як вікторини, тести, симулятори.

Характерною особливістю освітніх платформ є можливість співпраці між здобувачами освіти в процесі навчання. Це досягається за допомогою групових занять, дискусій та інших форм навчання. Співпраця не лише покращує процес навчання, а й сприяє соціальній взаємодії та комунікативним навичкам.

Крім того, важливим є доступність платформ дистанційного навчання для здобувача освіти. Доступ до освітніх платформ, обраних закладом освіти має бути забезпечений для всіх здобувачів освіти, незалежно від їхніх здібностей чи індивідуальних особливостей. Такі освітні платформи можуть забезпечити здобувачам освіти багатий та захоплюючий досвід навчання, що слід враховувати при їх використанні.

Карташова Л.А. стверджує, що «освітні платформи мають необмежений потенціал як в аудиторній (під керівництвом викладача), так і в позааудиторній самостійній діяльності. Онлайнові та офлайнові ресурси дають можливість самостійно перевірити правильність виконаних вправ,

активізувати необхідний лексичний матеріал, застосовувати енциклопедичні та довідкові ресурси для пошуку інформації, індивідуалізувати навчання тощо» [3, с.141].

Недоліками використання освітніх платформ є не завжди висока якість навчального матеріалу. Також іноді не враховуються технічні можливості комп'ютерних технологій і девайсів, якими можуть послуговуватися здобувачі освіти

Таким чином, сучасні освітні платформи дозволяють педагогам максимально розкрити свій творчий потенціал та активно залучати здобувачів освіти до різних форм і методів навчання. В умовах сьогодення важко уявити навчальний процес без використання інформаційних технологій, які дедалі глибше впливають на суспільство, утворюючи глобальний інформаційний простір. Це робить їх невід'ємною частиною освітнього процесу. Сучасна освіта все більше спирається на інформатизацію та дистанційне навчання, що відкриває нові можливості для учасників освітнього процесу в закладах професійної (професійно-технічної) освіти. Використання можливостей Інтернету сприяє не тільки опануванню новітніми інструментами ІКТ, але й підвищенню мотивації до навчання учасників освітнього процесу ЗП(ПТ)О.

Список використаних джерел:

1. Аніщенко О.В. Концепція розвитку освіти дорослих в Україні /О.В.Аніщенко, Л.Б.Лук'янова, - Київ: ТОВ «ДКС Центр»,2019. -30с.
2. Карташова Л.А. Електронний освітній ресурс як засіб підтримки навчання інформаційних технологій: зб.наук. праць /Л.А.Карташова//.-К.: Педагогічна думка, 2012. - Вип.12. - С. 421-427
3. Корневщинська О.Е. Сучасні засоби Інтернет доступу та освітні платформи е-навчання В.Корневщинська // Інформаційні технології та засоби навчання. - 2014. - Т.44, вип.6. с.33-41.

Михайло НІКОЛАЄНКО
старший викладач кафедри ОІТ Сумського ОІШПО

ДУМАЙ, АНАЛІЗУЙ, ПРИЙМАЙ РІШЕННЯ

***Анотація.** Статтю присвячено питанням медіаграмотності, аналізу інформації отриманої із соціальних мереж, безпечної поведінки людини під час роботи у соціальних мережах. Знайти, виокремити і «знешкодити» фейк – це критично важливі навички, які треба розвивати та вдосконалювати.*

***Ключові слова:** медіаграмотність, фейк, критичне мислення, соціальні мережі, дезінформація, маніпуляція.*

У сучасному світі, де інформаційний простір з кожним днем стає дедалі ширшим, медіаграмотність відіграє критично важливу роль у житті людини. Завдяки розвитку технологій і нових видів комунікації – від соціальних мереж до месенджерів, від онлайн-ЗМІ до відеоплатформ – обсяг інформації, який людина отримує щоденно, постійно зростає. Проте разом з цим виникають нові виклики: серед безлічі повідомлень і новин важко розпізнати правдиві та перевірені дані, уникнути дезінформації та маніпуляцій.

На сучасному етапі медіаграмотність включає не лише здатність критично сприймати інформацію, але й навички аналізу, розуміння контексту, оцінки джерел і вміння розпізнавати фейки. В умовах постійної інформаційної боротьби та інформаційного шуму людина потребує інструментів і навичок, які допоможуть їй зорієнтуватися в цьому потоці, робити обґрунтовані висновки та приймати правильні рішення. Тому розвиток медіаграмотності стає актуальним завданням не тільки для молоді, але й для всіх громадян, незалежно від віку чи соціального статусу.

Мета статті - посилити увагу до безпечної поведінки людини у соціальних мережах.

Ми живемо в епоху, коли медіапростір зазнав кардинальних змін. Сьогодні поняття «медіа» охоплює все: від традиційних друкованих видань до цифрових форматів. У це поняття входять телебачення, радіо, друковані ЗМІ та інтернет-ресурси. Водночас змінилася і наша роль у медіа – ми стали не тільки споживачами інформації, а й активними її авторами та поширювачами.

Обсяг інформації стає все більшим, а доступ до неї – простішим, що створює ризик загубитися в цьому інформаційному потоці. Додатково ситуацію ускладнює наявність викривленої, маніпулятивної чи навіть фейкової інформації, яку дедалі важче відрізнити від правди.